

Antics pisos per als treballadors d'HEMALOSA

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Avinguda de Manuel López, diversos números. Nucli urbà d'Oló
Alçada: 519

Coordenades:

Latitud: 41.87549
Longitud: 2.03501
UTM Est (X): 419926
UTM Nord (Y): 4636402

Classificació

Número de fitxa 08258-292
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Propietaris diversos
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 02/06/2020 - 02:00

Descripció

Conjunt de pisos que foren construïts entre 1945 i 1960 per als treballadors de l'empresa Hemalosa, la més gran del poble i que volia seguir el model d'una colònia industrial. Consta de quatre blocs, situats a diferents

alçades al costat de llevant de la carretera, en un terreny amb desnivell al qual s'hi accedeix mitjançant una sèrie d'escalinates per la part central.

El bloc més interessant és el que està situat al sud-oest, que és el primer que es va construir. Consta de tres casetes adossades de dues plantes més golfes. La composició arquitectònica és de línies clares i senzilles, inspirades vagament en el noucentisme encara vigent als anys de postguerra. Tenen com a elements definitoris les triades de finestres a les golfes i els cabirons que sostenen els voladissos de les teulades. També és interessant la façana posterior d'aquest bloc, amb unes típiques eixides que recorden clarament les dels pisos obrers de les colònies industrials. En aquesta part intermèdia entre blocs hi trobem diferents magatzems per als habitants dels pisos. La resta d'habitatges es van construir després i segueixen més o menys la pauta estètica marcada per aquest primer bloc, però amb un caràcter més funcional.

Història

Manuel López Antolí (1899-1940) era fill d'un mestre d'escola i fou viatjant de drogueria o de queviures. L'any 1924 va fundar una fàbrica a Oló (coneguda popularment com a fàbrica López) que en els anys posteriors va tenir un gran creixement i a la dècada de 1930 ja s'havia convertit en la més gran del poble. A la seva mort, el 1940, els hereus van passar a ser el matrimoni format per Joan M. Roger i Carme Vidal López, els quals crearen la raó social HEMALOSA, que era l'abreviació de "Herederos de Manuel López". Aquests van tenir una actitud més obertament paternalista i van intentar convertir Oló en una més de les colònies industrials tot impulsant i finançant alguns serveis al poble: l'asfaltat de la carretera, la construcció de pisos per treballadors, una església nova o un centre recreatiu. La seva intenció era que tota l'entrada al poble des de la carretera quedés sota el seu domini i s'assemblés a una colònia industrial. Entre els anys 1945 i 1960 l'empresa va construir aquests pisos per als treballadors, preveient que es necessitaria molta mà d'obra de fora, principalment de Valladolid, on l'empresa hi tenia diverses fàbriques. Es van edificar en diferents fases. Primer es van fer les cases més baixes al peu de la carretera, inspirades en l'estil noucentista. Després es van fer els blocs que segueixen més amunt al peu de carretera, i finalment els blocs de pisos més grans a la part de dalt. En total es van construir 48 habitatges repartits en quatre blocs de pisos, que tenien tres, quatre o sis habitacions. L'any 1977, quan l'empresa entrà en crisi, va posar a la venda els habitatges, donant preferència per comprar-los a les famílies que ja hi vivien de lloguer.

Bibliografia

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 86, 124, 125, 216.

